

بسم الله الرحمن الرحيم

El-Raye Gazetesi

Erdoğan'ın Suudi Arabistan ve Mısır Ziyaretinin Anlamı

Üstad Esad Mansur'un Kaleminden

Erdoğan'ın mevkidaşları bin Selman ve Sisi'yi ziyaretinde dikkate alınması gereken ilk husus, bu liderlerin büyük güçlerle, özellikle de dünyanın önde gelen gücüyle olan bağlarını ve bu koşullarda onlardan ne istediğini anlamaktır; çünkü uluslararası durumu kontrol eden ve diğer ülkelerin gidişatına ve onların birbirleriyle olan ilişkilerine etki eden büyük güçlerdir. Bu ziyaret ve sonuçları ile daha önceki eylemleri, Erdoğan, bin Selman ve Sisi'nin dünyanın önde gelen ülkesi Amerika ile bağlantılı olduklarını ve Amerika'nın bu koşullarda onlardan belirli bir şey istediğini teyit etmektedir.

Erdoğan'ın bin Selman ile yaptığı görüşmede, bölgedeki tüm konularda Amerikan planlarına uygun olarak bir uzlaşmaya vardıklarını ve Trump'ın Gazze'deki ateşkes planını desteklediklerini açıkladılar. Daha önce de Sisi ve benzerleriyle birlikte, "savaşın kapsamını genişletmemek" bahanesiyle, yani Yahudi varlığının öldürmesine ve yok etmesine engel olmamak ve müdahale etmemek için, Amerika'nın emirleri doğrultusunda Gazze halkını yüzüstü bırakmaları nedeniyle halklarının önünde utançtan kurtulmak amacıyla bu planı çıkarması için Trump'a yalvarmışlardı. Nitekim Trump'ın kurduğu ve başkanlığını yaptığı Gazze yönetimi için Barış Kuruluna katılarak Trump'a olan bağlılıklarını teyit ettiler.

Nitekim asrın Firavunu onları küçümsemiş ve onlar da ona itaat etmişlerdir; bu da Trump'ı daha da ileri gitmeye ve diğer büyük ülkelerin veto hakkı olan ve Amerikan projelerinin onaylanmasını etkileyip engelleyebilen Güvenlik Konseyi yerine, ülkesinin yararına dünyanın tüm sorunlarını çözecek küresel bir kurul istediğini ilan etmesine teşvik etmiştir.

Benzer şekilde Erdoğan Sisi ile yaptığı görüşmede, başta Amerikan planına göre Gazze meselesi olmak üzere tüm konularda kendisiyle aynı fikirde olduğunu vurgulamış olup kapsamlı bir stratejik ortaklığa ulaşmak için ilişkileri güçlendirme konusunda anlaşmışlardır.

Her iki ziyarette de, insanlara fayda sağlayacak bir iş birliği görünümünü vermek için geniş kapsamlı ekonomik anlaşmalar imzalanmıştır; bu anlaşmalarla insanların ekonomik durumunun iyileşeceğini vaat ederek kandırıldılar ve bunun arkasındaki gerçek siyasi hedefleri gizlediler.

Bu görüşmelerin atmosferine ve görüşmenin taraflarının bu koşullarda tüm siyasi alanlardaki uzlaşmalarına vakıf olur ve onların bağlantılarını, hain tutumlarını ve Gazze meselesine odaklandıklarını bilirsek bunun, özellikle uygulamanın ikinci aşamasına girdikten sonra, Trump'ın Gazze'den çekilme gibi planlarının uygulanmasında gecikmeye neden olan ve hâlâ saldırganlığını sürdüren, bazen bir günde onlarca insanı öldüren, evleri yıkmaya ve halkını yerinden etmeye devam, yardım girişlerini ve insanların ayrılıp geri

dönmemeleri için kapıların açılmasını manipüle eden ve Trump yönetimi altında Türkiye'nin Gazze'de rol almasını istemeyen Yahudi varlığına yönelik Amerikan baskılarıyla ilgili olduğunu görürüz. İran konusuna gelince; Amerika, kendi yörüngesinde döndüğünü bildiği halde İran'a rejimi devirecek şekilde ezici bir darbe indirilmesini istiyor; ama Türkiye, Mısır ve Suudi Arabistan buna karşı çıkıyor ve İran'ın nükleer programı konusunda bir anlaşmanın yapılmasını destekliyorlar; böylece (5+1) anlaşması olarak bilinen 2015 anlaşması düşecek, Amerika tek başına kontrolü ele geçirecek ve diğer beş taraf da devre dışı kalacak ve anlaşma (-5+1)'e dönüşecektir; bunu da Trump, şımarık Yahudi varlığına, Türkiye, Mısır ve Suudi Arabistan gibi Amerika için önemli olan ve Yahudi varlığının rolünden daha az önemli olmayan ama daha yumuşak bir üslupla rollerini yerine getiren başka ülkelerin de olduğuna dair bir mesaj vermek için yapıyor.

Böylece Erdoğan'ın ziyaretlerinin ve bin Selman ve Sisi ile uzlaşısı içinde olmasının arkasında Amerika'nın olduğu ortaya çıkıyor; oysa dün Erdoğan, Mursi'ye karşı darbe girişiminden ve Suudi gazeteci Kaşıkçı'nın öldürülmesinden sonra açıkladığı gibi, Sisi ve bin Selman'ın düşmanı gibi görünüyordu ve onlarla görüşmesinin imkansız olduğunu söylemişti. Buna rağmen harekete geçerek bu ikisiyle uzlaşmak için acele etmiş ve her zamanki gibi kendisine güvenenleri yüzüstü bırakarak Müslüman Kardeşler ve Kaşıkçı davasını satmıştır.

Yahudi varlığının Mısır ile olan ilişkisini riske atması imkansızdır. Bu yüzden Yahudi varlığı, Mısır'ı savaştan uzak tutan ve güney cephesini kendisi için güvenli bir tampon bölge olarak koruyan Camp David Anlaşmasına bağlı kalmaya devam etmesi için onunla ilişkilerin iyi olmasına özen göstermektedir ki Gazze savaşı bunu kanıtlamıştır; çünkü Mısır rejimi, iki yıl boyunca soykırıma maruz kalan Gazze halkına yardım etmek için harekete geçmemiş, aksine Mısır halkının kardeşlerine yardım etmek için herhangi bir eylemde bulunmasını da engellemiştir.

Aynı şekilde Yahudi varlığı, Suudi Arabistan ile normalleşme konusunda da istekli olup onun Gazze'deki soykırım uygulamalarına karşı pasif tavrından dolayı da memnundur; zira özellikle Filistin'e yakın olanlar olmak üzere İslam beldelerindeki mevcut tüm rejimler gibi Suudi Arabistan da Amerikan emirlerine uymaktadır.

Mısır, Suudi Arabistan ve Türkiye'nin özellikle Gazze meselesi olmak üzere her konuda ilişkileri güçlendirme ve uzlaşma konusundaki ısrarları ve Trump'ın planını uygulama konusundaki isteklilikleri, Yahudi varlığını utandırmakta, onu bu planı uygulamaya zorlamakta ve sanki Amerika'ya baskılar uyguluyormuş gibi Yahudi varlığının Amerika üzerindeki etkisini azaltmaktadır.

Trump, 8 Nisan 2025 tarihinde Beyaz Saray'da Netanyahu'nun önünde Erdoğan'a olan güvenini ve sevgisini şöyle diyerek ifade etmişti: "Erdoğan ile çok iyi bir ilişkim var. Onu seviyorum, o da beni seviyor. Onunla sorunlarınız varsa, bunları onunla çözmeli ve ona karşı mantıklı davranmalısınız." Böylece Trump, Erdoğan'ın Son 14 yıl boyunca birçok ülkede, özellikle Suriye'de yaptığı gibi Amerika'nın hesabına başkalarını aldatma yeteneklerine olan güvenini dile

getirmiştir. Zira Erdoğan'ın yaptığı şey, Trump ve elçisi Barrack'ın da söylediği gibi, Amerika için büyük bir başarı olarak kabul edilmektedir. Çünkü Erdoğan, simsar rolünü oynamış, Colani'yi düşük bir fiyata satın almış ve onu Amerika'nın ajanı yapmıştır; Colani de Suriye'de İslam'ın yeniden yönetime gelmesini reddetmiş ve onun kurulması için çağrıda bulunanlarla savaşmaya başlamış ve onları 10 yıla kadar varan hapis cezalarına çarptırmıştır. Dahası Colani, Yahudi varlığıyla barış ve normalleşme istediğini, onunla savaşmak istemediğini açıklamış ve bunu da kanıtlamıştır; zira Yahudi varlığının birçok saldırılarına ve güney Suriye'yi işgaline bir kez bile karşılık vermemiş, aksine orada Yahudi varlığıyla ortak bir güvenlik hücresi kurmuş ve bu yönde hızlı adımlar atmaya başlamıştır. Ayrıca İslam'la savaşmak için ABD liderliğindeki uluslararası koalisyona katılmıştır.

Böylece İslam'ı uygulamak, Golan Tepeleri ve Filistin'i kurtarmak için cihat ilan etmek ve Beşar Esad başkanlığındaki önceki rejimin temsil ettiği Amerikan nüfuzunu ortadan kaldırmak amacıyla başlatılan Suriye devriminin hedeflerini şu ana kadar engellemiştir. Dolayısıyla Amerika için Esad'dan daha iyi biri getirilmiştir; çünkü Colani de akıl hocaları Erdoğan ve Fidan gibi dindar gibi görünerek insanları aldatabilmektedir.

Müslüman ülkeleri arasındaki ilişkilerin güçlendirilmesinin olumlu karşılanması ve desteklenmesi gerektiği söylenemez, çünkü bu mesele kötü niyetli amaçlara hizmet etmekte ve masum değildir. Bu, Amerika'nın bölgedeki nüfuzunu ve projelerinin uygulanmasını desteklemekte, bu ülkeler arasındaki ayrılığı ve kâfirlere sadık yozlaşmış rejimlerin ve yöneticilerin devamını pekiştirmektedir. İslam'ın talep ettiği şey, Amerika ile bağları koparmak ve Allah'ın ipine sımsıkı sarılmak, bu ülkeleri ve diğer İslam ülkelerini İslam'ı uygulayan, işgal altındaki ülkeleri kurtarmak için cihat ilan eden, ezilen Müslümanları kurtaran, ülkeleri ilerleten ve zenginliklerini Amerika'ya vermek yerine halkları arasında dağıtan tek bir devlet altında birleştirmektir.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 586. Sayı - 11/02/2026](#)